

Inspreken 8 december 2016 gemeenteraad mbt nieuwe beleidsnota armoede/schuldhulpverlening.

Geachte gemeenteraad,

Als het niet kan zoals het moet, moet het maar zoals het kan. Onder normale omstandigheden spreken wij niet in maar geven wij onze mening schriftelijk te kennen aan de raad. Helaas zijn wij niet betrokken geweest bij de tot stand koming van de nieuwe beleidsnota schuldhulpverlening en moeten we nu dus ons geluid in de raadzaal laten horen.

Wij begrijpen dat de gemeente prioriteiten heeft willen stellen met betrekking tot de preventie van schulden. Dat waarderen wij. We zijn er echter van overtuigd dat de gemeente een aantal doelgroepen over het hoofd ziet.

Wij willen met klem aandacht vragen voor de volgende groepen:

- **De langdurig armen.** Mensen die langdurig op het niveau van basisbehoeften leven, de bijstand dekt alleen de basisbehoeften, zijn op termijn niet meer in staat de spullen in hun huis te vervangen. Het doorsneetekort per arm huishouden bedraagt volgens het Sociaal Cultureel Planbureau maar liefst € 2.600 per jaar. Ik zal u de link toesturen [SCP](#) We zouden ons kunnen voorstellen dat de gemeente de tegemoetkoming vanuit de **individuele inkomenstoelage** voor langdurig armen jaarlijks verhoogt zodat eindelijk dat laminaat of die schutting vervangen kunnen worden.
- Verder zien wij **ouderen** in de problemen komen. De gemeente heeft hen niet in beeld en zij kloppen ook maar zelden bij de gemeente aan. Wij zien vooral ouderen in de problemen komen met alleen OAW en een eigen zelfstandige woning en ouderen met een klein pensioen en hoge zorgkosten. Deze mensen komen op termijn ook serieus in de problemen.

Wat wij verder missen in de beleidsnota is een reflectie van de gemeente op haar eigen handelen. Ook de gemeente kan door actief beleid ervoor zorgen dat burgers minder kans lopen in de problemen te komen.

Zo missen wij nog steeds een actief beleid om de **financiële achteruitgang van scholieren 18+** op te vangen. Wij willen voorstellen deze doelgroep zonder sollicitatieplicht een uitkering op bijstandsniveau toe te kennen.

Wij vragen ons ook af in hoeverre de gemeente jongeren die niet een beroep op de bijstand doen maar bij hun ouders inwonen en af en toe werken, wel in beeld heeft. De problemen van deze jongeren veroorzaken weer problemen in de gezinnen. Hier zou actief beleid op gemaakt mogen worden.

Wij blijven het betreuren dat de gemeente nauwelijks gebruik wenst te maken van het middel van **maatwerk**.

Nou begrijpen we wel dat maatwerk een kan-bepaling is en niet verplicht. Maar het niet toepassen van maatwerk heeft wel degelijk ook sociale of financiële gevolgen. Wij willen¹ daar aandacht voor vragen. Kijk ook eens naar de sociale kant van de beslissingen. De menswaardigheid zou leidend moeten worden binnen het systeem.

Maatwerk zou bij uitstek gebruikt kunnen worden bij een tegemoetkoming in de **kosten die mensen moeten maken in verband met handicap of gezondheid**. Hierbij valt te denken aan brillen, protheses, hulpmiddelen of medicijnen die niet door de zorgverzekering vergoed worden. Hoewel het landelijk beleid is dat de zorgverzekering toereikend is, komen mensen juist door het gebrek aan toereikendheid in de problemen. Iets wat we niet moeten willen. We staan tenslotte allemaal voor een sociaal Hoogeveen.